

بررسی جامعه‌شناسنخی عوامل مؤثر بر رفتار دینی دانش‌آموزان

* دکتر فیض‌الله نوروزی

** رقیه دیوسالار

تاریخ دریافت مقاله: ۸۹/۱۰/۰۲

تاریخ تأیید مقاله: ۹۰/۰۱/۲۵

چکیده

دین یکی از قدیمی‌ترین و مهم‌ترین نهادهای اجتماعی است. گاهی ادعاهایی مبنی بر کاهش دینداری در بین افراد جامعه، بخصوص نوجوانان و جوانان به گوش می‌رسد. با توجه به نقش دین در وفاک و انسجام اجتماعی، ضعف پاییندی به رفتارهای دینی می‌تواند آثار سوئی به دنبال داشته باشد. مقاله‌ی حاضر برگرفته از پژوهشی با عنوان «بررسی جامعه‌شناسنخی عوامل مؤثر بر رفتار دینی دانش‌آموزان» است، که قصد دارد به سن‌جنس دینداری و عوامل موثر برآن در بین دانش‌آموزان شهر چالوس پردازد.

جامعه‌ی آماری پژوهشی این مقاله عبارت است از کلیه‌ی دانش‌آموزان سوم دبیرستان شهرستان چالوس (۱۶۹۷ نفر) که از بین آنها ۲۳۴ نفر با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شده‌اند. براساس یافته‌های تحقیق، میانگین دینداری (رفتارهای دینی) در بین دانش‌آموزان برابر با ۳۳۷ که نمره این میانگین از ۵ بوده است و تحت تأثیر متغیرهای زیر است:

دیدگاه دانش‌آموزان درمورد مذهبی بودن والدین شان، بیشترین تأثیر مثبت را بر رفتارهای دینی دانش‌آموزان دارد. همچنین میان متغیرهای «درعرض آموزش‌های مذهبی قرار گرفتن» و «پاداش گرفتن در قبال انجام اعمال دینی»، «تعاقب به گروه» با رفتار دینی دانش‌آموزان رابطه‌ی معناداری و مثبتی وجود دارد. این متغیرها در مجموع ۵۷ درصد از واریانس متغیر وابسته را تبیین نموده است.

واژگان کلیدی: رفتار دینی، دین، دینداری، جامعه‌شناسی دین، مناسک و شعائر دینی.

* استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

** دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

مقدمه

در نگاه جامعه‌شناسختی، دین نهادی اجتماعی است. دین و آگاهی‌های دینی به عنوان بخشی از آگاهی‌های موجود در جامعه می‌تواند به نوجوانان در هویت‌یابی کمک نماید و به بسیاری از سؤال‌ها و مسائل آن پاسخ دهد. «تحقیقات کوهلن و آرنولد نشان داده که نوجوانان در سنین ۱۲ تا ۱۵ سالگی دارای اعتقادات مذهبی بیشتری هستند و در سن ۱۸ سالگی این اعتقادات کاهش می‌یابد» (احمدی، ۱۳۷۲: ۵۹-۶۰).

در سال‌های اخیر تردیدها و نگرانی‌هایی درمورد تحقق رفتارها و باورهای عملی مذهبی، ازسوی برخی متقدین ابراز گردید و توفیق دستگاه‌های رسمی جامعه‌پذیری مذهبی در انتقال و اشاعه باورهای عملی مذهبی به آحاد افراد جامعه به خصوص نسل جوان مورد سؤال قرار گرفته است. سراج زاده در تحقیق خود (۱۳۷۵)، نشان داده که نوجوانان به دین اعتقاد دارند اما در بسیاری از موارد به اعتقادات خود عمل نمی‌کنند.

یکی از مسائل مهم در تربیت دینی کودکان و نوجوانان این است که به موازات آموزش تعالیم دینی و پرورش فکری و اعتقادی آن‌ها لازم است عواطف دینی نیز در آن‌ها رشد و گسترش یابد.

نقش اجتماعی دین اساساً در مجتمع کردن آن است، دین چنانچه از معنای آن بر می‌آید، پیوستگی‌های اعضای جوامع و الزامات اجتماعی را – که به وحدت آنان کمک می‌کند – ازدیاد می‌بخشد (جلالی مقدم، ۱۳۷۹: ۴۳).

نظر به اهمیت نقش دین در هویت بخشی، انسجام وانتظام اجتماعی و اساساً در تحقق بخشیدن به احساس «ما»، به عنوان عنصر اصلی تشکیل جامعه و با توجه به تأثیر غیرقابل انکار دین بر حیات جامعه بشری، در این تحقیق سعی شده است تا به سنجش میزان رفشار دینی و شناخت عوامل اجتماعی موثر بر آن پردازیم.

اهداف این تحقیق را می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد:

- ۱- سنجش رفتار دینی دانش‌آموزان
- ۲- شناسایی عوامل موثر بر رفتارهای دینی دانش‌آموزان
- ۳- ارائه راهکاربرای تقویت و تثبیت رفتار دینی در بین نوجوانان دانش‌آموز.

مبانی نظری تحقیق

از جمله تحقیقات داخل کشور، تحقیقی است که توسط طالبان تحت عنوان «سنجد دینداری جوانان» انجام شده است و نشان می‌دهد که: دانش آموزان از اعتقادات مذهبی بالایی برخوردار بوده اند و تفاوت معناداری بین دختران و پسران وجود ندارد. در حدود ۸۳/۶ درصد افراد دینداری قوی و ۶/۲ درصد آنها دینداری ضعیف داشتند.

سراج زاده در سال ۱۳۷۵ تحقیقی تحت عنوان «نگرش ها و رفتارهای دینی نوجوانان تهرانی و دلالت‌های آنان برای نظریه سکولار شدن» انجام داده است. جامعه آماری این پژوهش محدود به دانش آموزان سال سوم دبیرستان بوده است و یافته‌های تحقیق حاکی است، نمرات دینداری پاسخگویان در ابعاد مختلف دینداری کاملاً متفاوت بود. التزام پاسخ‌گویان در بعد اعتقادات دینی قوی‌تر از سایر ابعاد بود. و بعد از آن عواطف دینی، بعد پیامدی و بعد مناسکی قرار داشت. در مورد رابطه جنسیت با دینداری، این اختلاف از نظر آماری معنادار نبوده است.

احمد غیاثوند در تحقیقی تحت عنوان «بررسی فرآیند جامعه‌پذیری دینی جوانان»، نشان می‌دهد که خانواده، دانشگاه و دوستان تأثیر مستقیم بر جامعه‌پذیری دینی دارند. همچنین وی به این نتیجه می‌رسد که در بین دانشجویان نوعی «بی‌شکلی دین‌ورزی» وجود دارد که ناشی از نفوذ باورها و ارزش‌های مدرنیته در دین و رشد نهادها و کارگزاران دینی جدید در کنار نهادهای سنتی است (غیاثوند، ۱۳۸۰).

نظريات مرتبط با دين را ازنظر موضوع مي‌توان به سه دسته تقسيم‌بندی کرد:

۱- نظریه‌های روانشناسی: در مورد نحوه پیدایش دین، فرد را واحد تحلیل در نظر گرفته‌اند و بر نیروهای درونی فرد تأکید نموده‌اند. ۲- نظریه‌ها با رویکرد جامعه‌شناسی: این نظریات معمولاً به نحوه پیدایش دین به عنوان پدیده‌ای اجتماعی و رابطه آن با سایر نهادهای اجتماعی، نقش دین در جامعه و مسائلی از این قبیل پرداخته اند. ۳- نظریه‌هایی با رویکرد روانشناسی اجتماعی: از آن دسته رویکردهایی هستند که ضمن توجه به فرد، به جامعه و نیروهای اجتماعی نیز همزمان توجه می‌کنند.

در اینجا سعی می‌شود با استفاده از برخی نظرات دسته دوم و سوم به بررسی این مسئله

می‌پردازیم:

• نقش گروه‌ها در تکوین باورها:

براساس این نظریه، یکی از عوامل مهم شکل دهنده باورهای فرد، تعلق گروهی است. بدون شک هر فردی به عنوان عضوی از یک گروه، هنجارها و عقاید و باورداشت‌های آن گروه را یاد می‌گیرد و درونی می‌نماید تا بتواند در میان سایر اعضای گروه دوام یابد. همچنین گرایش‌ها و رفتارهای افراد براساس عقاید و باورداشت‌ها و شناخت‌های او از محیط پیرامون است (روشبلاو و دیگران، ۱۳۷۷: ۶۲).

بنابراین گروه‌هایی که شخص بدانها متعلق است سرچشم به سیاری از باورهای اوست. باورهای شخص نماینده اعتقادات و سنت‌های گروهی است که فرد جزء آنهاست و برای حفظ باورهای خود، نیازمند به جلب حمایت دیگران است (کرج فیلد و دیگران، ۱۳۴۷: ۱۳۹).

بنابراین گروه‌های مرجع تأثیر مهمی در شکل گیری عقاید و باورهای افراد ایفا می‌کنند. این گروه‌ها می‌توانند چارچوب مرجعی را برای افراد تدارک بیینند که افراد در قالب آن مسایل و رویدادها را تفسیر و رفتار مناسب را اتخاذ نمایند.

• نظریه «کرج و کراچفیلد و بالاچی»

کرج فیلد و همکاران او، عوامل تکوین و تشکیل باورها را چهار عامل دانسته‌اند:

الف: آنچه که نیازهای شخصی را برآورده می‌کند.

ب: اطلاعاتی که شخص در معرض آن قرار می‌گیرد.

ج: تعلق گروهی

د: شخصیت فرد (بالالی، ۱۳۷۷: ۲۱).

• نظریه ک. جیل کیکولت درباره رابطه باور با ساختار اجتماعی

کیکولت به نقش پایگاه اقتصادی- اجتماعی افراد در شکل گیری باورها اشاره می‌کند و آن را از عوامل مهم و تعیین‌کننده گرایش‌ها و رفتارهای فرد می‌شمارد. به نظر وی برخی از افراد مثل کارل مارکس، معتقدند که گروه‌ها در شرایط اقتصادی- اجتماعی متفاوت، منافع متضادی دارد که این منافع متضاد شرایط متفاوتی را نسبت به موضوعات و پدیده‌های اجتماعی مختلف در افراد ایجاد می‌کند (قاضی طباطبائی و دیگران، ۱۳۷۶: ۲۱). مارکس معتقد است که روبنا (دین و باورهای دینی) تابعی از زیربنا (موقعیت اقتصادی افراد) است و درواقع باورها و عقاید، بازتاب طبقه‌ی اجتماعی افراد و جایگاه آنان در نظام تولید است (کورز، ۱۳۸۲: ۸۷).

رفعی پور معتقد است: «اگر در یک جامعه ارزش‌های مادی گسترش یابد، میزان دینداری و اعتقاد مردم کاهش می‌یابد» (رفعی پور: ۱۶۹).

اینگلهارت معتقد است رفتار آدمیان به شدت از فرهنگی که در آن پروردید شود تأثیر می‌پذیرد، اما میزان این تأثیرپذیری را یک سلسله عوامل عینی تعیین می‌کند (اینگلهارت، ۱۳۷۷: ۱۷).

اینگلهارت بر این باور است که مخاطرات شخصی، نیاز به اطمینان دینی را افزایش می‌دهد، و آن کسانی که از حداقل امنیت جانی و اقتصادی در زندگیشان بربخوردارند، بیشترین نیاز به راهنمایی و اتکا می‌دارند. که هنجرهای فرهنگی رایج و اعتقادات دینی متعلق آنان را تأمین می‌کند (اینگلهارت و آبرامون: ۱۳۷۸).

نظریه الکوگیری و یادگیری مشاهده‌ای^۱

آلبرت بندورا می‌گوید: دو زمینه‌ای که یادگیری در آن رخ می‌دهد عبارت است از: زمینه یا محیط فیزیکی و زمینه اجتماعی. زمینه فیزیکی، اشاره ساده‌ای دارد به بعد مادی حوزه رفتار. زمینه اجتماعی فرآیند یادگیری، اشاره به حضور واقعی یا ضمنی «دیگران» در حین یادگیری دارد (بندورا، ۱۳۷۲: ۲۴-۴۷).

بنا به نظریه یادگیری اجتماعی، رفتار از طریق پردازش محوری اطلاعات مربوط به پاسخ، به طور نمادین و بیش از آن که اجرا شود یادگیری می‌شود. فرد با مشاهده مدلی در رفتار مطلوب در باب نحوه ترکیب و توالی آن برای خلق رفتار جدید، ایده‌ای پیدا می‌کند (همان: ۴۷).

نظریه یادگیری اجتماعی در روانشناسی اجتماعی، بخصوص در مورد نقش و حضور دیگران اجتماعی در یادگیری با نظریه جرج هربرت مید در مورد «خوداجتماعی» و تفکیک بین «من» و «خودم» شباهت بسیاری دارد.

• نظریه «خوداجتماعی» جرج هربرت مید

مید کوشیده تا از طریق تمایز قائل شدن در میان «من» و «خودم» نظریه‌هایش را درباره بنیاد اجتماعی خود روشن سازد.

^۱ - *Observational learning*

«من» همان واکنش ارگانیسم به رویکردهای دیگران است. حال آنکه «خودم» مجموعه سازمان نیافته‌ای از رویکردهای دیگران است که مورد قبول یک فرد قرار می‌گیرد. رویکردهای دیگران، «خودم» سازمان نیافته را می‌سازد و سپس شخص به عنوان یک «من» نسبت به «خودم» واکنش نشان می‌دهد. او بر حسب رویکردهایی که دیگران نسبت به او دارند، به خودش واکنش نشان می‌دهد. «خودم» همان خودی است که از دیگران مهم یا کل اجتماع پنداشته و دریافته می‌شود (کورز، ۱۳۶۹: ۴۰).

از نظر مید «دیگری تعمیم‌یافته» مجموعه چشمداشت‌هایی است که شخص معتقد است که دیگران از او دارند. دیگران مهم اشخاصی هستند که بر رویکردهای افراد دیگر بسیار نفوذ دارند، بیشتر آدم‌ها می‌کوشند تا دیگران مهم را خشنود سازند.

بروس کوئن معتقد است که «گروه‌های مرجع به عنوان الگوی داور و ارزیابی کار فرد برای اشخاص اهمیت دارند. بیشتر ما در ارزیابی رفتار، قیافه ظاهری، ارزشها و نظایر آن، به معیاری مراجعه می‌کنیم که گروه مرجع‌مان به دست می‌دهد (بروس کوئن، ۱۳۷۰: ۷۷-۹۹).

• نظریه‌ی تبادل

نظریه تبادل در صدد است که اصول رفتارگرایی را در برگیرد و پس از درآمیختن آن‌ها با اندیشه‌های دیگر، درمورد مسایل مورد علاقه جامعه‌شناسان به کارش بندند. این نظریه در دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ با کارهای جورج هومنز مطرح شد (ریتزر، ۱۳۷۴: ۴۱۴).

قضایای بنیادی هومنز عبارت است از:

- ۱- قضیه اول- انگیزه: اگر در گذشته وقوع وضعیتی مشخص سبب شده است که فعالیت فرد به پاداش منتهی شود، هرچه وضعیت کوتاه‌بیشتر شبیه گذشته باشد، احتمال این که فرد به همان فعالیت یا فعالیتی مشابه آن دست زند زیادتر است.
- ۲- قضیه دوم- موقفيت: «هرچه فعالیت فرد در زمان معینی پاداش بیشتری به شخص برساند، به همان نسبت فرد آن فعالیت را تکرار خواهد کرد.
- ۳- قضیه سوم- ارزش: هرچه نتیجه یک کنش برای شخص با ارزش‌تر باشد، احتمال بیشتری وجود دارد که همان کنش را دوباره انجام دهد.
- ۴- قضیه چهارم- محرومیت: هرچه فرد، در گذشته نزدیک، پاداش خاصی دریافت داشته باشد، از میزان ارزش آن به تدریج کاسته خواهد شد (ادبی؛ انصاری، ۱۳۵۸: ۲۴۷-۲۴۹).

۵- قضیه پنجم پرخاشگری- تایید:

قضیه الف: هرگاه یک شخص از کنش خود پاداشی را که انتظار دارد به دست نیاورد و یا تنبیه را دریافت دارد که انتظارش را ندارد، خشمگین خواهد شد و در چنین موقعیتی، احتمال بیشتری دارد که رفتار پرخاشگرانه از خود نشان دهد؛ در ضمن نتایج چنین رفتاری برایش ارزشمندتر خواهد شد (همان، ۱۳۵۸: ۴۳۰).

قضیه ب: هرگاه شخص پاداش مورد انتظارش را به دست بیاورد، به ویژه اگر پاداش بیش از حد چشمداشتی باشد، یا با تنبیه مورد انتظارش روبرو نشود، احساس خرسندی خواهد کرد؛ در این صورت احتمال بیشتری می‌رود که آن شخص رفتار تأییدآمیزی از خود نشان دهد و نتایج رفتارش نیز برایش ارزشمندتر می‌شود (ریتزر: ۴۳۱).

• جامعه‌پذیری^۱ و دین

جامعه‌پذیری فرآیند کسب دائمی تجربیات اجتماعی است. یکی از هدف‌های عمدۀ فرآیند اجتماعی شدن عبارت است از ادغام موازین و ارزش‌های گروهی در وجودان‌های فردی، به نحوی که اعضای جامعه ارزش‌های گروهی را نه به عنوان معیارهای تحمیلی از خارج، بلکه به عنوان ارزش‌ها و معیارهای شخصی به خویش پذیرند (لنسکی، ۱۳۷۴: ۴۸). دین در جامعه، چه به عنوان نهادی مانند سایر نهادهای اجتماعی و چه بصورت مجموعه‌ای از توصیه‌ها و دستورالعمل‌های دینی و اخلاقی و الگوهای رفتاری در سطح فردی و اجتماعی از اهمیت بسزایی برخوردار است. مهم‌تر از همه اینکه، دین مکانیسمی است که موجب انتقال ارزشها و هنجارهای دینی می‌شود و فرایند جامعه‌پذیری، تعهد دینی را در بین نسل جدید ایجاد می‌کند (غیاثوند، ۱۳۸۰: ۱۷۷-۱۹۲).

خانواده، گروه همسالان، مدرسه و رسانه‌های جمعی مهم‌ترین عناصر مؤثر بر جامعه پذیری و جامعه‌پذیری دینی هستند.

نقش خانواده در جامعه‌پذیری دینی را به وسیله روابط و تعاملات اعضای خانواده و بررسی الگوهای دینی آن‌ها را در این امر می‌توان دانست که در اکثر خانواده‌ها، پدر و مادر خود را مسؤول می‌دانند که فرزندان خود را از نظر دینی و مکتبی متوجه و معتقد بار بیاورند. کودکی که در یک خانواده دینی به دنیا می‌آمد از همان ابتدای زندگی، با مشاهده

^۱ - socialization

رفتارهای پدر و مادر و دیگر اعضای خانواده باورهای دینی را یاد می‌گیردو به تدریج به تقليد از آنها، اعمال دینی را انجام دهد.

پس از خانواده، مدرسه عهده‌دار تربیت و اجتماعی کردن دانش‌آموزان در ابعاد مختلف، خصوصاً جامعه‌پذیری دینی و پاسخگویی به مشکلات دینی دانش‌آموزان است. رابرت‌سون معتقد است: مدرسه، اجتماعی کردن را در خلال برنامه‌های پنهان که در محتواهای فعالیتهای مدرسه نهفته است انجام می‌دهد (رابرت‌سون، ۱۳۷۷: ۱۳۰).

معلمان و مریبان مدارس به مثابه الگوهای مطلوب نوجوانان، زمانی می‌توانند توفیق چشمگیری در پرورش احساس مذهبی و تبلور رفتارهای دینی آنها داشته باشند که شخصیت مذهبی ایشان برای بچه‌ها محبوب باشد.

یکی دیگر از عوامل موثر در شکل‌گیری رفتارها، افکار، نگرش‌ها، احساسات و به طور کلّ شخصیت نوجوانان و جوانان، ارتباط با دوستان و همسالان است (گیدزن، ۱۳۷۴: ۸۶). نقش دوستان و همسالان دانش‌آموز در ترغیب آنان به نماز و سایر رفتارهای دینی موثر است؛ یعنی هرچقدر دوستان نزدیک در برگزاری نماز پاییندی بیشتری داشته باشند، تاثیر بیشتری بر فرد خواهند گذاشت. عکس این مطلب نیز صادق است.

رسانه‌های جمعی هم می‌توانند هنجارهای اجتماعی را تقویت و هم آنان را آشفته سازند (کوئن، ۱۳۷۱: ۱۱۲).

جرج گربنر، مبدع نظریه پرورش معتقد است که: رسانه‌ها به ویژه تلویزیون، در شکل دادن به عقاید، نگرش‌ها و رفتارها تأثیر اساسی دارند (ساروخانی و مهدی‌زاده، ۱۳۸۱: ۲۴۴).

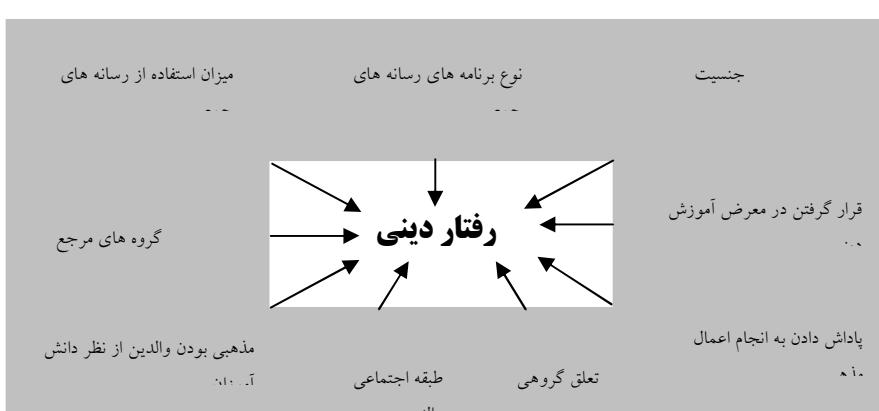
حال اگر فرستندگان از طریق رسانه‌ها، پیام‌هایی را پخش کنند که در راستای ترویج و تبلیغ دین ارزش‌های دینی باشد، تأثیر مثبتی بر فرایند اجتماعی شدن افراد در جهت دینی شدن خواهد داشت و اگر خلاف این امر صورت پذیرد، افراد پیام‌هایی را دریافت خواهند کرد که مغایر با باورهای دینی است (رفیع‌پور، ۱۳۷۶: ۲۶۳).

فرضیه‌های تحقیق

۱. بین جنسیت دانش‌آموزان و رفتار دینی آنها رابطه وجود دارد.

۲. بنظر می‌رسد که میان طبقه‌ی اجتماعی والدین و رفتار دینی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد.
۳. به نظر می‌رسد که میان نوع برنامه‌های رسانه‌های جمعی و رفتار دینی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد.
۴. هرچقدر دانش‌آموزان احساس کنند که والدین شان مذهبی‌تر هستند دانش‌آموزان نیز رفتارهای دینی بیشتری خواهند داشت.
۵. هرچقدر احساس تعلق گروهی دانش‌آموزان بیشتر باشد رفتارهای دینی بیشتری خواهند داشت.
۶. هرچقدر گروه‌های مرجع دانش‌آموزان مذهبی‌تر باشند دانش‌آموزان رفتارهای دینی بیشتری خواهند داشت.
۷. هرچقدر قرار گرفتن دانش‌آموزان در معرض آموزش‌های مذهبی بیشتر باشد آنها رفتارهای دینی بیشتری خواهند داشت.
۸. هرچقدر پاداش رقتار دینی دانش‌آموزان بیشتر باشد رفتارهای دینی بیشتری خواهند داشت.
۹. هرچقدر میزان استفاده از وسایل ارتباطی مدرن (تلفن همراه و اینترنت) دانش‌آموزان بیشتر باشد رفتارهای دینی بیشتری خواهند داشت.
۱۰. بین نوع استفاده از وسایل ارتباطی مدرن (تلفن همراه و اینترنت) دانش‌آموزان با رفتار دینی آنها رابطه وجود دارد.
۱۱. هرچقدر میزان استفاده از رسانه‌های جمعی دانش‌آموزان بیشتر باشد آنها رفتارهای دینی بیشتری خواهند داشت.

مدل علی

روش تحقیق

در این تحقیق از روش پیمایشی و تکنیک پرسشنامه برای گردآوری اطلاعات استفاده شده است.

جامعه‌ی آماری را کل دانش‌آموزان دختر و پسر سال سوم دبیرستان شاغل به تحصیل در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۸۷ شهر چالوس تشکیل می‌دهد. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران و با جمعیت ۱۶۹۷ نفر دانش‌آموز و خطای استاندارد ۵ درصد و سطح اطمینان ۹۵ درصد برابر با ۲۳۴ نفر برآورد گردیده است.

در نمونه‌گیری از روش تصادفی ساده استفاده شده است.

تعاریف نظری و عملیاتی متغیرها و مفاهیم تحقیق

رفتار دینی: رفتار دینی کلیه رفتارهایی است که بر مبنای اعتقاد به خداوند، ماوراءالطبیعه، امور قدسی انجام می‌گیرد و مستلزم انجام مناسک و شعائر خاصی است که انتظار می‌رود پیروان هر دین آن‌ها را به جا آورند. (گلاک و استارک، ۱۳۷۲: ۲۰-۲۱). می‌توانیم رفتار دینی را به دو شاخص «رفتار دینی فردی» و «رفتار دینی جمیعی» تقسیم‌بندی نماییم.

شاخص «رفتار دینی فردی» شامل اعمال دینی زیر می‌باشد:

۱- خواندن نماز روزانه واجب ۲- گرفتن روزه واجب ۳- نذر کردن ۴- قرآن خواندن ۵- رفتن به زیارت اماکن مقدس مذهبی

و شاخص «رفتار دینی جمیعی» شامل اعمال دینی زیر می‌باشد:

۱- شرکت در نماز جماعت ۲- شرکت در نماز جمیع ۳- شرکت در مراسم و آئین‌های خاص مذهبی .

طبقه‌اجتماعی والدین: طبقه اجتماعی به بخشی از جامعه اطلاق می‌شود که به لحاظ داشتن ارزش‌های مشترک، منزلت اجتماعی معین، فعالیت‌های دسته‌جمعی، میزان ثروت،

دیگر دارایی های شخصی و نیز آداب معاشرت، با دیگر بخش های جامعه متفاوت باشد» (کوئن، ۱۳۷۲: ۲۳۹).

طبقه اجتماعی والدین توسط - ثروت - تحصیلات - نوع شغل - منزلت اجتماعی آنها سنجیده شده است.

نوع برنامه های رسانه های جمعی: «آن دسته از وسائل ارتباط جمیعی که در تمدن های جدید بوجود آمده و مورد استفاده اند و ویژگی اصلی آنها قدرت و توانایی زیاد و شعاع عمل وسیع آنهاست و بیشتر در جهت تغییر شکل، روش و جریان کلی روابط اجتماعی به کار می آید. ضمن آن که این اصطلاح، ارتباطی را مشخص می کند که هدف آن تماس با یک گروه مخاطب وسیع یا یک گروه کوچک نیست، بلکه با جمع سروکار دارد» (کازنو، ۱۳۸۱: ۴). در این تحقیق، نوع و ساعات استفاده از برنامه های رسانه های جمعی مشخص مثل (رادیو، تلویزیون، ماهواره، سینما) مدنظر محقق بوده است. و منظور از وسائل ارتباطی جدید، (ایترنوت و تلفن همراه) و مدت زمان استفاده از آنها بوده است. پاداش دادن در قبال انجام اعمال مذهبی: «در تربیت، تشویق بیشتر از تنبیه تأثیر دارد تشویق می تواند به صورت نوازش کلامی، بدنه، ذکر عبارات خوشاپندا و گاهی به صورت مالی و دادن جایزه و پاداش باشد (قائمی، ۱۳۷۶: ۵۰).» شامل تشویق کلامی و پاداش مادی از سوی والدین و مدرسه در قبال انجام اعمال مذهبی.

در معرض آموزش های مذهبی قرار گرفتن: «وجود آموزش به همراه عمل دین. این متغیر را با استفاده از ۱. رفتن به کلاس های آموزشی دینی توسط دانش آموز ۲. آموزش های مذهبی از طریق مدرسه ۳. تحقیق و مطالعه توسط خود فرد ۴. پرسش از والدین ۵. پرسش از دبیران و اولیای مدرسه ۶. پرسش از دوستان و همسالان سنجیده ایم.

گروه مرجع: گروه مرجع^۱ گروهی که به منزله ای الگوی رفتاری برای افرادی که می خواهند به قضایت و ارزیابی خود پردازنند به کار می رود (کوئن، ۱۳۷۲: ۸۶). نوجوانان معمولاً به دو گروه اجتماعی عمدۀ «خانواده» و «دوستان و همسالان» تعلق دارند. این گروه ها اغلب تأثیرات عمدۀ ای بر روی گرایش ها و رفتارهای نوجوانان می گذارند، این گروه های مرجع، غالباً نظمی از مقیاس ها و ارزش های هنجاری تولید می کنند که اعضای

گروه، به دلایل مختلف از جمله فشارهای هنجاری، همنوایی با گروه‌ها خود را موظف به پذیرش و پیروی از آنها می‌داند» (طالبان، ۱۳۷۸: ۳۹).

تعلق گروهی: شامل رفتار مطابق خواست گروه از طریق قبول هنجارها و ارزش‌های گروهی می‌باشد: این متغیر را با استفاده از این موارد سنجیده ایم.

۱. همنوایی با ارزشها و هنجارهای گروه
۲. احساس همدلی و همدردی با گروه
۳. حس همکاری و مشارکت با گروه
۴. حس تعلق و دلبستگی داشتن به گروه.

نتایج تحقیق

بر اساس شاخص طبقه‌ی اجتماعی تعداد کل افراد نمونه تحقیق برابر با ۲۳۴ نفر می‌باشد. از این تعداد، نیمی (۱۱۷ نفر) را دانش آموزان پسر و نیمی دیگر (۱۱۷ نفر) را دانش آموزان دختر تشکیل می‌دهند.

بر اساس شاخص مذهبی بودن والدین، ۵۶ درصد پاسخگویان والدین خود را به میزان زیاد یا خیلی زیاد مذهبی دانسته‌اند. این در حالی است که پاسخگویانی که ارزیابی ضعیف از والدین خود داشته‌اند، اندکی بیش از ده درصد است.

بر اساس شاخص در معرض آموزش‌های مذهبی و دینی قرار گرفتن، و با مقایسه میانگین سؤالاتی که در این زمینه طراحی و در اختیار پاسخگویان قرار گرفت. بیشترین تأثیر را در این زمینه، آموزش‌های دینی والدین پاسخگویان با میانگین ۳/۷۹ (نزدیک به زیاد) و کمترین تأثیر را دوستان و همسالان با میانگین ۲/۴۹ از ۵ (معادل کم / متوسط) داشته‌است.

بر اساس شاخص پاداش دادن در قبال اعمال زیر، نزدیک به دو سوم از پاسخگویان ۶۳ درصد) به میزان کم یا خیلی کم به خاطر انجام اعمال مذهبی مورد تشویق قرار گرفته این در حالی است که ۱۲/۵ درصد به میزان زیاد یا خیلی زیاد در این خصوص پاداش دریافت کرده‌اند.

بر اساس شاخص احساس تعلق گروهی حدود ۹۰ درصد پاسخگویان به میزان زیاد یا خیلی زیاد به گروههایی که عضو آن هستند احساس تعلق می‌کنند این در حالی است که ۴/۳ درصد به میزان کم به این افراد احساس تعلق دارند.

بر اساس شاخص گروه مرجع، ۵۵/۷ درصد گروه مرجع خود را از نزدیکان و خویشاوندان خود اعلام نموده و ۲۷/۵ درصد شخصیت‌های مذهبی را به عنوان گروههای مرجع خود معرفی نموده‌اند. گروه مرجع سایر پاسخگویان شخصیت‌های علمی (۱۱/۵) درصد) و هنرپیشه‌ها و ورزشکاران (۳/۵ درصد) می‌باشد.

بر اساس شاخص طبقه اجتماعی، نزدیک به ۴۵ درصد دانشآموزان در رده متوسط، ۱۶.۷ درصد در طبقه پایین و ۳۸.۶ درصد در طبقه بالا قرار گرفته‌اند.

از نظر مولفه‌های مختلف شاخص رفتارهای دینی، نمازهای ۴۵.۸ درصد درصد پاسخگویان در حد کم یا خیلی کم، ۲۱.۸ درصد در حد متوسط و ۳۲.۴ درصد در حد زیاد یا خیلی زیاد، قضا می‌شود.

۶۳.۴ درصد پاسخگویان به میزان زیاد یا خیلی زیاد، ۱۷.۲ درصد به میزان متوسط و ۱۹.۴ درصد به میزان کم یا خیلی کم سعی می‌کنند که در ماه مبارک رمضان روزه بگیرند.

۲۷.۷ درصد پاسخگویان میزان قرآن خواندن خود را در حد زیاد یا خیلی زیاد، ۳۹ درصد در حد متوسط و ۳۳.۳ درصد در حد کم یا خیلی کم اعلام کرده‌اند.

در پاسخ به سوال مربوط به شرکت در نماز جماعت، ۵۲.۶ درصد گزینه کم یا خیلی کم، ۲۶.۱ درصد گزینه متوسط و ۲۱.۲ درصد گزینه زیاد یا خیلی زیاد را برگزیده‌اند.

میزان شرکت در نماز جموعه در نزد ۶۳ درصد پاسخگویان کم یا خیلی کم، در نزد ۲۵.۷ درصد متوسط و در نزد ۱۱.۳ درصد در حد زیاد یا خیلی زیاد بوده است.

۳۱.۶ درصد پاسخگویان به میزان کم یا خیلی کم، ۲۷.۷ درصد به میزان متوسط و ۴۰ درصد زیاد و خیلی زیاد سعی می‌کنند به زیارت اماکن مقدس مذهبی بروند.

در حدود ۲۰ درصد پاسخگویان در حد کم یا خیلی کم، ۲۱.۸ درصد در حد متوسط و ۵۸.۱ درصد در حد زیاد یا خیلی زیاد در مراسم و آیین‌های مذهبی شرکت می‌کنند.

در حدود ۶۷/۸ درصد از پاسخگویان به میزان زیاد یا خیلی زیاد، ۱۹/۱ درصد به میزان متوسط، ۱۳/۱ درصد به میزان کم یا خیلی کم برای رفع حاجات خود به نذر کردن متولّ می‌شوند.

در بین رفتارها و مناسک دینی بیشترین توجه و انجام مربوط به روزه (با میانگین ۳۸ از ۵) و کمترین آن مربوط به شرکت در نماز جمعه (با میانگین ۲۱۵ از ۵) می‌باشد.

رابطه متغیرهای مستقل با رفتارهای دینی دانشآموزان

۱- بین میزان دینداری والدین با میزان انجام اعمال دینی توسط دانشآموزان رابطه معنی داری وجود دارد. ضریب همبستگی بین این دو متغیر معادل ۰.۶۴۴ است که رابطه مثبت و نسبتاً قوی را نشان می‌دهد. این بدان معناست که هر چقدر والدین دانشآموزان اعمال و مناسک مذهبی را بیشتر انجام دهند دانشآموزان نیز این کار را بیشتر انجام می‌دهند.

۲- بین آموزش‌های دینی و مذهبی و انجام رفتارهای دینی توسط دانشآموزان نیز همبستگی مثبت و نسبتاً قوی (۰.۶۱۵) وجود دارد. بدین معنی که با ارائه آموزش‌های دینی در بین دانشآموزان بر میزان انجام اعمال دینی آنان افزوده می‌شود.

۳- همانند دو متغیر فوق، پاداش دادن در قبال انجام اعمال دینی، تأثیر مثبت بر رفتارهای دینی دانشآموزان دارد. ضریب همبستگی بین این دو متغیر معادل ۰.۴۵۰ است که رابطه متوسط و از نظر آماری معنادار را نشان می‌دهد.

۴- تعلق به گروه اثر فزاینده بر رفتارهای دینی دانشآموزان دارد. این اثر متوسط بوده است، و از نظر آماری معنادار می‌باشد. این ضریب معادل ۰.۳۵۷ است.

۵- برای بررسی رابطه جنسیت با رفتار دینی از آزمون α استیوونت استفاده گردیده است. این آزمون، تفاوت معنی داری را بین میانگین رفتارهای دینی دختران و پسران نشان نمی‌دهد. لذا فرضیه اصلی تحقیق مبنی بر وجود رابطه‌ی بین جنس و رفتار دینی نوجوانان تأیید نمی‌شود.

۶- میان میزان استفاده از رسانه‌های جمیعی مانند (میزان گوش دادن به تلویزیون و رادیو، میزان رفتن به سینما، میزان استفاده از ماهواره) و رفتار دینی دانشآموزان رابطه معنی داری وجود ندارد.

هرچقدر دانشآموزان بیشتر از تلفن همراه استفاده کنند از انجام اعمال دینی شان کاسته می‌شود. این همبستگی از نظر شدت ضعیف و از نظر نوع رابطه معکوس (۰/۱۹۳)- می‌باشد.

بین نحوه استفاده و نوع مراجعه دانش آموان به اینترنت و انجام رفتارهای دینی شان تفاوت معنی داری وجود دارد.

تعلق به گروه اثر افزاینده‌ای بر رفتارهای دینی دانش آموزان دارد این اثر متوسط بوده و از نظر آماری معنادار می‌باشد. ضریب همبستگی معادل $357/0$ است.

گروه‌های مرجع تأثیری بر انجام اعمال دینی توسط دانش آموزان ندارد. این‌که دانش آموزان الگوهای رفتاری خود را چه کسانی قرار دهند بر انجام رفتارهای دینی توسط آنان تأثیری ندارد.

پاداش دادن (چه به صورت پاداش مادی و چه به صورت غیرمادی) می‌تواند تأثیر مثبتی بر انجام رفتارهای دینی دانش آموزان داشته باشد. ضریب همبستگی بین این دو متغیر، معادل $450/0$ است که از نظر رابطه متوسط ولی از نظر آماری معنادار می‌باشد. بین نوع برنامه‌های رسانه‌های جمیعی (تلوزیون، رادیو، سینما و ماهواره) و رفتار دینی دانش آموزان رابطه معنی داری وجود ندارد.

یافته‌ها نشان می‌دهد، $35/9$ درصد پاسخگویان به منظور تحقیق در موضوعات مختلف به اینترنت مراجعه می‌کنند و $29/1$ درصد پاسخگویان انگیزه خود را از استفاده از این وسیله بازی و سرگرمی اعلام نموده‌اند. همچنین $17/5$ درصد نیز به منظور چت از اینترنت استفاده می‌کنند مابقی نیز به انگیزه‌های دیگر به اینترنت مراجعه می‌کنند. تمایل به انجام اعمال دینی در بین دانش آموزانی که به منظور چت به اینترنت مراجعه کرده اند کمتر از دیگران است.

و نهایتاً اینکه آموزش‌های دینی و مذهبی تأثیر بسیار مثبتی بر رفتار دینی دانش آموزان داشته است ($r=0.615$).

رگرسیون چند متغیره:

از بین متغیرهای مطرح شده در این تحقیق، متغیرهای مربوط به وسائل ارتباطی مدرن و رسانه‌های جمیعی به خاطر اینکه تعداد محدودی از دانش آموزان به این سوالات پاسخ داده وارد معادله نشدند و تنها جنسیت، پایگاه اجتماعی و اقتصادی، دینداری والدین، در معرض آموزش‌های دینی قرار گرفن، پاداش دادن در مقابل انجام اعمال دینی، تعلق به گروه با روش stepwise وارد معادله شدند که در نهایت متغیرهای رفتارهای دینی والدین،

در معرض آموزش‌های دینی قرار گرفتن و تعلق به گروه در معادله باقی مانند. این متغیرها در مجموع ۵۷ درصد از واریانس رفتارهای دینی را توضیح می‌دهند که این میزان تبیین، قابل توجه است.

بر اساس نتایج به دست آمده همانطور که در روابط متغیرهای مستقل با متغیر وابسته به تفکیک با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون، گفته شد دینداری والدین، در معرض آموزش‌های دینی قرار گرفتن و تعلق گروهی تاثیر مثبت بر انجام مناسک دینی دانش آموزان دارد. نکته قابل توجه در این زمینه این است که در تحلیل‌های یک متغیره بین پاداش گرفتن در قبال انجام اعمال دینی با متغیر وابسته رابطه معنادار وجود داشت ولی با تحلیل رگرسیون چند متغیره این رابطه معنادار نشده است.

در بین متغیرهای مورد بررسی بیشترین تاثیر را بر رفتارهای دینی داشش آموزان، انجام اعمال دینی توسط والدین و کمترین تاثیر را تعلق به گروه دارند (نگاه کنید به ضریب (Beta

جدول شماره (۱) آماره‌های مربوط به مدل رگرسیون چند متغیره برای تبیین رفتارهای دینی

Sig.	F مقدار	ضریب تعیین	ضریب همبستگی رگرسیون
...	۹۴.۰۱۳	۵۷	۰.۷۵۳

جدول شماره (۲) متغیرهای داخل مدل رگرسیون

Sig.		Beta	Std. Error	B	متغیرها
...	۹.۰۷۹	۰.۰۵۲	۰.۰۲۰	۰.۱۸۲	رفتارهای دینی والدین
...	۷.۲۱۱	۰.۳۶۷	۰.۰۶۰	۰.۴۳۲	آموزش‌های دینی و مذهبی
...	۲.۹۰۷	۰.۱۴۱	۰.۰۴۳	۰.۱۲۸	تعلق به گروه

بر این اساس فرمول رگرسیون برای این متغیرها به شرح ذیل است:

$$= (\text{رفتارهای دینی}) + 0.182 - 4.732$$

(آموزش‌های دینی + ۰.۱۲۸ تعلق به گروه)

معادله فوق را در سه جهار سطر شرح دهد

فرمول رگرسیون چند متغیره:

$$y' = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3$$

(متغیرهای وابسته)

بر این اساس فرمول رگرسیون برای متغیرهای فوق به شرح ذیل است.

+ (رفتارهای دینی والدین از دید دانش آموزان) ۰/۱۸۲+ ۰/۷۳۲- : y' (رفتارهای دینی)
(تعلق گروهی) ۰/۱۲۸ + (آزمون های دینی و مذهبی) ۰/۲۳۴

در اینجا سه متغیر مستقل باهم و هم زمان بر متغیر وابسته تأثیر دارند.

در ابتدا رابطه بین سه متغیر مستقل همزمان با متغیر وابسته محاسبه نشده پس معلوم می گردد در متغیر مستقل (X_1 و X_2 و X_3) چه مقدار بر متغیر وابسته (y') تأثیر دارند در واقع این روش، متغیر جدیدی را می سازد که ؟ از سه متغیر (X_1 و X_2 و X_3) است. و متغیر وابسته (رفتارهای دینی) نامیده می شود. (y').

اگر a را کنار بگذاریم، می بینیم که y مجموع X_1 و X_2 و X_3 است که از ظرایب b برخوردارند. (b ضرایب یا ؟ رگرسیون هستند). دقت b های معادله و (همین طور a) محاسبه شوند از آنها برای محاسبه نمره y' (رفتارهای دینی) استفاده می کنیم. سپس همبستگی چند متغیری بین y ، متغیر وابسته مشاهده شده، و y' متغیر وابسته پیش بینی شده از روی X_1 و X_2 و X_3 محاسبه می شود.

منابع

- ۱- ادبی، ح و انصاری، ع. (۱۳۵۸) نظریه‌های جامعه‌شناسی، تهران: انتشارات جامعه.
- ۲- ایتلهارت، ر. (۱۳۷۳) تحول فرهنگی در جامعه پیشرفت صنعتی، ترجمه م وتر، تهران: کویر.
- ۳- آبرامون، پ. (۱۳۷۸) «بینت اقتصادی و دکتر کوئنی ازشی»، ترجمه ش شیعیزاده‌خانی، نامه‌ی پژوهش، سال چهارم، شماره ۱۴ و ۱۵ - ۵۹.
- ۴- بالی، ا. (۱۳۷۷) «سنجهش گوایش دینی دانشجویان روزانه دانشگاه تبریز و بررسی نقش پادگیری اجتماعی در آن» پایان نامه کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، دانشگاه تبریز.
- ۵- بندور، آ. (۱۳۷۷) نظریه‌یادگیری اجتماعی، ترجمه ف ماهرو، تهران: رهشنا.
- ۶- جالی‌همدم، م. (۱۳۷۹) درآمدی بر جامعه‌شناسی دین و آزادی جامعه‌شناسان بزرگ درباره دین، تهران، مرکز.
- ۷- راپرتون، ی. (۱۳۷۳) درآمدی بر جامعه، ترجمه ح بهروان، آستان قصه رضوی.
- ۸- رفعی‌پور، ف. (۱۳۷۴) «کندو کاوها و پنداشت‌ها»، تهران: شرکت سهامی انتشار
- ۹- توسعه و تقدیر (۱۳۷۶)، تهران: شرکت سهامی انتشار.
- ۱۰- ریز، ج. (۱۳۷۴)، مبانی پژوهش در علوم رفതاری، ترجمه ع کاردان، تهران: نوآور.
- ۱۱- روشنلاد، آ و بورنیون، ا. (۱۳۷۷) روانشناسی اجتماعی، ترجمه م دادگران، تهران.
- ۱۲- زارع، م. (۱۳۸۴) «بررسی تغییر تکرش‌ها و رفتارهای دینی جوانان» پایان نامه کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، دانشکده‌ی علوم اجتماعی، دانشگاه تهران.
- ۱۳- سروخانی، ب و مهدی‌زاده، ش. (۱۳۸۱) «تلوزیون و نوگاری» پژوهشنامه دانشکده، ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید بهشتی شماره ۳۵: ۲۶۵-۲۳۹.
- ۱۴- ساعی، ع. (۱۳۷۷)، تحلیل آماری در علوم اجتماعی، تهران: انتشارات کیان‌مهر.
- ۱۵- سراج‌زاده، ح. (۱۳۷۵) «تکرش‌ها و رفتارهای دینی نوجوانان تهرانی و دلالت‌های آن بر نظریه سکولار شدن» نمایه پژوهش، سال ۵، شماره ۸ و ۷، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه‌ی اسلامی.
- ۱۶- شایان‌مهر، ع. (۱۳۷۷) دانزه‌المعارف تطبیقی علوم اجتماعی، (کتاب اول) تهران: کیان.
- ۱۷- شجاعی‌زند، ع. (۱۳۶۱) «مدلی برای سنجش دینداری در ایران» مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره ششم، شماره ۱: بهار ۱۴، ص ۳۸ - ۴۸.
- ۱۸- غایثوند، ا. (۱۳۷۰) «جامعه‌پذیری تهدی دینی در میان جوانان» نهایه پژوهش، دوره () شماره ۱۷: ۱۹۲-۱۷۷.
- ۱۹- (۱۳۸۰) «بررسی فرایند جامعه‌پذیری دینی جوانان» پایان نامه کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
- ۲۰- قاضی طباطبائی، م و داده‌یر، ا. (۱۳۷۶) «بررسی و مطالعه گواشی به باورها و عوامل مؤثر بر آن در میان نوجوانان اردبیل»، واحد پژوهش و تحقیقات استان اردبیل.
- ۲۱- قائمی، ع. (۱۳۷۶) چکوتکی تقویت و تثبیت تکوش رفتار دینی در دانش آموزان تهران، امری.
- ۲۲- کازنو، ڈ. (۱۳۶۱) جامعه‌شناسی وسائل ارتباط‌جمعي، ترجمه ب ساروخانی و م محسنی، تهران: اطلاعات.
- ۲۳- کوزر، ل. (۱۳۶۹) زندگی و اندیشه بزرگان جامعه‌شناسی، ترجمه م نلائی، تهران: علمی.
- ۲۴- کوون، ب. (۱۳۷۰) درآمدی به جامعه‌شناسی، ترجمه م نلائی، تهران: فرهنگ‌ماصر.
- ۲۵- کرج‌فیلد، د و همکار (۱۳۶۷)، فرد در اجتماع، م صنایع، تهران: فرآکلین.
- ۲۶- کولینج، ف. (۱۳۷۶) «مبانی پژوهش در ملوموغرافی» جلد دوم، ترجمه ح شریفی و نجفی زند، ج، آوای نور، جاپ اول.
- ۲۷- گلارک، ج و استارک، ر. (۱۳۷۲) «معرفی جامعه‌شناسی از دین» ترجمه ح قاضیان، کیان، سال سوم، شماره ۱۷: ۲۲-۲۶.
- ۲۸- گیدزن، آ. (۱۳۷۴)، جامعه‌شناسی، ترجمه م صبوری، تهران: نی.
- ۲۹- لنکی، م. (۱۳۷۴) سیر جوامع پری، ترجمه ن موقیان، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- ۳۰- -<http://www.sciencedirect.com/>, "Religion and education : Evidence from the National child Development study." Sarah Brown, karl Taylor , (۲۰۰۷) journal of Economic Behavior & organization , vol ۶۳(۲۰۰۷)pp:۴۳۹- ۴۶۰.
- ۳۱- <a href="http://www.sceience direct. Com/science the journal of socio-Economis ۳۴(۲۰۰۵); Rajen Mookerjee<sup>a, Krista Beron^b, pp: ۶۷۴- ۶۸۵.